

РЕШЕНИЕ

№ 7425

гр. София, 29.11.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XVIII КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 03.11.2023 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Милена Славейкова

**ЧЛЕНОВЕ: Антони Йорданов
Мария Бойкинова**

при участието на секретаря Кристина Петрова и при участието на прокурора Десислава Кайнакчиева, като разгледа дело номер **9418** по описа за **2023** година докладвано от съдия Мария Бойкинова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс (АПК), вр. чл. 63в от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН).

Образувано е по касационна жалба на М. С. П., чрез адв. С. С., срещу решение № 2530 от 29.05.2023 г. по НАХД № 10200/2022 г. по описа на Софийски районен съд (СРС), Наказателно отделение (НО), 99-ти състав, с което е потвърдено наказателно постановление № 22-4332-007165/21.04.2022 г., издадено от началник на сектор към СДВР, отдел „Пътна полиция“, с което за нарушение на чл. 25, ал. 1 от Закона за движение по пътищата (ЗДвП), на касатора е наложено административно наказание „глоба“ в размер на 200 лева на основание чл. 179, ал. 2, вр. ал. 1, т. 5 ЗДвП и за нарушение по чл. 100, ал. 1, т. 1 от ЗДвП глоба в размер на 10 лева на основание чл. 183, ал. 1, т. 1, предл. 2 ЗДвП.

В касационната жалба се излагат доводи за неправилност на обжалваното решение, като постановено при неправилно приложение на материалния закон. Касаторът счита, че за процесното ПТП вина има водачът на трамвайната мотриси, който е навлязъл в кръстовището на червен забранителен сигнал. Изтъква, че независимо от горното, НП страда от съществени пороци, тъй като от словесното описание на нарушението на разпоредбата на чл. 25, ал. 1 ЗДвП не става ясно, чрез кои точно действия или бездействия е нарушил цитираната разпоредба. Счита, че неясното

описание на нарушението не позволява да се определи какво точно нарушение му е вменено по чл. 25, ал. 1 ЗДвП, което нарушава правото му на защита. Предвид изложеното моли съда да отмени обжалваното решение и да постанови друго такова, с което да отмени наказателното постановление.

Ответникът – Началник сектор в Столична дирекция на вътрешните работи, отдел „Пътна полиция“, чрез юрк. С., оспорва касационната жалба като неоснователна. Претендира юрисконсултско възнаграждение.

Представителят на Софийска градска прокуратура дава заключение за неоснователност на касационната жалба.

Административен съд София - град, X.-ти Касационен състав, като прецени събраните по делото доказателства и наведените касационни основания, прилагайки нормата на чл. 218 от АПК, приема за установено следното:

Касационната жалба е подадена в преклузивния срок по чл. 211, ал. 1 от АПК, вр. чл. 63в от ЗАНН, от надлежна страна по чл. 210, ал. 1 от АПК, срещу подлежащо на оспорване по чл. 208 от АПК съдебно решение, поради което е процесуално допустима.

Разгледана по същество жалбата е неоснователна.

Като извърши служебно проверка на основание чл. 218, ал. 2 АПК и въз основа на фактите, установени от районния съд, съгласно чл. 220 от АПК, настоящият състав намира, че обжалваното решение е валидно, допустимо и правилно.

Пред настоящата инстанция не са ангажирани нови писмени доказателства по смисъла на чл. 219, ал. 1 от АПК.

От фактическа страна районният е приел, че на 12.04.2022 г., около 13.24 часа М. П. е управлявал лек автомобил марка „М.“, модел „Ц 220“, с рег. [рег.номер на МПС] , движейки се по [улица], в посока от [улица]към [улица], като от средната лента за движение предприема маневра за наляво, навлизайки в кръстовището на [улица]не пропуска движещият се направо трамвай, вследствие на което е настъпил удар между двете превозни средства.

При така установената фактическа обстановка от правна страна районният съд е приел, че АУАН и НП са издадени от лица, притежаващи материална компетентност, в преклузивните срокове по чл. 34 ЗАНН, в установената по чл. 42 и чл. 57 от ЗАНН форма и без допуснати съществени процесуални нарушения. За да потвърди НП районният съд се е позовал на събраните по делото писмени и гласни доказателства, както и на огледа на оптичния носител, съдържащ видеозапис на кръстовището на [улица]и [улица], от които се установява, че касаторът е предприел маневра за ляв завой от движение в средната лента за направо, навлизайки върху трамвайните линии, като е реализирал ПТП с движещия се направо трамвай. Изложил е мотиви, че поведението на водача на трамвая не оневинява извършеното нарушение от касатора, тъй като същият е навлязъл в кръстовището, нарушавайки разпоредбата на чл. 25, ал. 1 ЗДвП. Приел е наложената глоба за правилно определена в размер на 200 лева, с оглед причиненото ПТП вследствие на установеното нарушение на чл. 179, ал. 1, т. 5 ЗДвП.

Фактическата обстановка по делото е правилно установена при спазване принципите на чл. 13 и чл. 14 от НПК, във вр. с чл. 84 от ЗАНН. Събрани са писмени доказателства и веществени доказателствени средства, относими към всички факти, включени в предмета на доказване. Изводите за осъществяването на правно-релевантните факти са направени след обективно, всестранно и пълно

обсъждане на приобщения доказателствен материал в неговата съвкупност. В решението е обективизирана извършената от съда дейност по оценка на доказателствата, като са посочени фактите, които са приети за установени и доказателствата за това.

Касационната инстанция намира, че обжалваното решение е валидно, допустимо и правилно, постановено при правилно приложение на материалния закон.

Настоящият съдебен състав напълно споделя изводите на районния съд и на основание чл. 221, ал. 2, изр. 2 от АПК препраща към мотивите на това решение, като следва да допълни следното:

Противно на възражението в касационната жалба в АУАН и НП се съдържа пълно и подробно описание на фактическата обстановка, от която става ясно в какво конкретно се състои нарушението по чл. 25, ал. 1 ЗДвП. По делото по категоричен и несъмнен начин се установява, че касаторът се е движел в средната лента на движение за направо при разрешен зелен светофар, когато в самото кръстовище решава да не продължава направо, а се отклонява на ляво, заобикаляйки чакащите на червен светофар автомобили в лявата лента за ляв завой, като навлиза в кръстовището на [улица] и реализира ПТП. Основното възражение на касатора в касационната жалба е, че трамвай е навлязъл в кръстовището на [улица] на червен светофар, поради което няма как той да е нарушил разпоредбата на чл. 25, ал. 1 ЗДвП. Предвид установеното по делото при огледа на оптичния носител, съдържащ видеозапис на кръстовището на бул. В. и [улица], че автомобилът на касатора е бил паркиран най-вдясно на пътното платно за движение по посока на движение направо, потегляйки се включва в средната лента за движение направо при зелен светофар за тях, а автомобилите в лентата за завой наляво са били спрели и не са навлизали в кръстовището, когато същият предприема маневра завой наляво, при което е ударен от минаващия през кръстовището трамвай, не може да се приеме за вярна тезата на касатора, че е трамвай е преминал на червено и доколкото от видеозаписа се установява, че трамвай навлиза на кръстовището заедно с останалите автомобили, които се движат направо.

В разпоредбата на чл. 25, ал. 1 ЗДвП е предвидено задължение за водача на пътно превозно средство, който предприема каквато и да е маневра, включително и когато отклони наляво по платното за движение, преди да започне маневрата, да се убеди, че няма да създаде опасност за участниците в движението, които се движат след него, преди него или минават покрай него, като извърши маневрата, съобразявайки с тяхното положение, посока и скорост на движение. В настоящия случай касаторът е предприел маневра ляв завой от средна лента на движение за направо, вследствие на което е причинил ПТП, с което действие се осъществява нарушение по чл. 25, ал. 1 ЗДвП. Съгласно чл. 179, ал. 2 от ЗДвП водачът, който поради движение с несъобразена скорост, неспазване на дистанция или нарушение по ал. 1 причини пътнотранспортно произшествие, се наказва с глоба в размер на 200 лв., ако деянието не съставлява престъпление, като в случая е нарушена разпоредбата на чл. 179, ал. 1, т. 5 ЗДвП.

По изложените съображения настоящият съдебен състав намира за правилен извода на районния съд за доказаност на нарушението от обективна и субективна страна.

По тези доводи и аргументи, касационната инстанция приема, че обжалваното съдебното решение е правилно и следва да бъде оставено в сила.

Водим от горното Административен съд - София град, X. Касационен състав,

РЕШИ:

ОСТАВЯ в сила решение № 2530 от 29.05.2023 г. по НАХД № 10200/2022 г. по описа на Софийски районен съд (СРС), Наказателно отделение (НО), 99-ти състав.
РЕШЕНИЕТО е окончателно.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

1.....2.

ЧЛЕНОВЕ: